

([Сведок](#))

Председник Народне скупштине Славица Ђукић Дејановић заказала је расписивање локалних и републичких избора за 13. март. Избори ће, како је навела, бити одржани 29. априла или, како се већ месецима спекулише, 6. маја. Поред њих, ускоро би требало да буду одржани и председнички избори.

Колико је власти стало да докаже да је изгурала пун мандат сведочи и чињеница да ће ови парламентарни избори бити расписани истог датума (13. марта) када и ванредни парламентарни избори 2008.

Дакле, ова, 2012, биће година избора. Сви већ говоре да то заправо значи да у предстојећем периоду неће моћи ништа нормално да се ради, да ће све да се врти око кампање.

Дакле, много приче - мало рада.

Све је то, наравно, тачно. Али, избори имају и добру страну – трошиће се велика средства у кампањи, маркетиншке куће и медији ће да трљају руке од огласа, телевизијски термини ће бити закупљени (иако је држава забранила?!).

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

Заправо, у предстојећем предизборном периоду радиће се више него раније, јер ће сви остали да (не)раде као и до сада, а политичари ће морати баш да раде на томе да нас убеде да иначе раде нешто за Србију.

Као пред сваке изборе, и пред ове, из новина, телевизора, поштанских сандучића, огласних паноа, налепница у превозу, привезака и значки, календара и свих могућих ствари којих се буду досетили макретиншки магови, а које имају везе са животом обичног човека, искакаће пароле и обећања о: бољем животу, лепшој будућности, извесности, радним местима, Европи, кредитима, пензијама, меду, млеку, о два рода годишње...

А пошто су успели да нам згаде скоро све у животу, наши политички прваци у овој кампањи прешли су и на музику, па тако већ имамо за сада две кампањске песме.

Наредних месеци ће се, барем из уста политичара, вероватно живети боље, него што ћемо (пре)живети наредне четири године.

Пошто се стално јавно говори о томе како је наш народ озбиљан и све памти, а када се угасе камере и када разговарамо међусобно, али, поштено, и када погледамо изборне резултате, видимо да то увек и није тако, одлучили смо да читаоце подсетимо на то шта су нам обећавали наши политички лидери пре четири године. И шта су од тога испунили. Па нека читаоци сами упореде, црно на бело, шта су нам рекли да ће бити, а како је било, да бисмо знали шта сада можемо да очекујемо од наредних обећања и осмеха са билборда. Тежиште анализе усмерено је првенствено на обећања странака у власти, будући да су оне биле у позицији да оно што су обећали спроведу.

Колико је власти стало да докаже да је изгурала пун мандат сведочи и чињеница да ће ови парламентарни избори бити расписани истог датума (13. марта) када и ванредни

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

парламентарни избори 2008.

Кратка историја избора 2008.

У јануару 2008. одржани су председнички избори на којима је победу однео Борис Тадић, који је у другом кругу, 4. фебруара, победио Томислава Николића за 120.000 гласова разлике.

После неколико дана, 17. фебруара, албански сецесионисти прогласили су независност Косова и Метохије (КиМ). Неслагања око даљих корака око КиМ и Европе изазвало је кризу у влади чију су осовину тада чиниле ДС, ДСС и Г17. После разлаза око политике према КиМ, тадашњи председник владе Војислав Коштуница одлучио је да, како се изразио, „врати мандат народу“.

Ова влада ушла је у историју по томе што се о њеном формирању најдуже преговарало, чак 4 месеца, а трајала је најкраће у историји - свега 10 месеци.

На парламентарним изборима који су одржани 20. маја, учествовале су 22 партије и коалиције. Највише места освојила је коалиција око ДС-а, 102 мандата, а за њом је следила (тада још увек јединствена) СРС са 78 посланика. Тада су на изборима учествовали и Покрет снага Србије Богољуба Карића, Народна сељачка странка Маријана Ристичевића, као и покрет Моја Србија глумца Бранислава Лечића.

После два месеца нагађања коначно је 8. јула формирана влада која ће бити упамћена по томе да су социјалисти (који су на те изборе ишли емитујући последњи говор Слободана Милошевића) прешли црту и са коалицијом око ДС-а направили проевропску владу.

Србија улази у предизборну трку или - како нас лажу годинама...

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

Убрзо је уследило и „историјско“ (по)мирење социјалиста и демократа („два бола“ која имају ДС и СПС, о којем је говорио председник Тадић) што је додатно учврстило везу која, како изгледа, траје до нових избора.

Шта су нам све обећали?

Обећања дата у прошлој изборној кампањи данас само могу да служе томе да странке рангирамо махом по лажима, тако што висина лажи показује колико им је заправо било стало да дођу на власт. Тако су, највећи и најјачи, како се испоставило највише слагали (намерно или не, друго је питање).

И за прошлу кампању, дешавало се да су неки објекти више пута „свечано отворани“. Конкретно, мост на Ибру у Краљеву отворен три пута, а топлана у Чачку два пута. Занимљиво је да су мост у Краљеву прво отворили људи из ДС-а и СПО и то зато што су били незадовољни најавом НС и ДСС да ће они отворити мост, па су то учинили и једни и други 9. односно 11. априла 2008!?

Завршавање 5. октобра, 50 одсто веће пензије, осигурање пута ка Европи, бољи живот...

Наредних месеци ће се, барем из уста политичара, вероватно живети боље, него што ћемо (пре)живети наредне четири године.

На саму најаву распуштања владе и нових избора, кренуло се у обећавање. Па се тако ишло редом... ЛДП је објавио да на изборе излази са амбицијом да заврши посао започет 5. октобра и "трајно врати Србију са Милошевићевог на Ћинђићев пут".

Јован Кркобабић, лидер ПУПС-а, обећао је да ће први задатак коалиције СПС-ПУПС-ЈС

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

у Скупштини Србије бити предлог за доношење закона којим би се пензије повећале за 50 одсто. Како тврди у бројним медијским иступима, после четири године у власти, од тога још није одустао, па се може похвалити за доследност и истрајавање да се пензионерима, кад тад – помогне.

Једно од предизборних обећања у кампањи за председника, које је дао Борис Тадић јесте и процена да нас од 2009. чека бољи живот. Можда, али за сада “бољи живот” у Србији постоји једино на филму...

Чувених 1000 евра

За разлику од већине политичара у Србији, Млађан Динкић је био барем у једном тренутку засигурно потпуно отворен и поштено рекао: „слагао сам“. Реч је о чувених 1000 евра од акција у великим предузећима. Како је изјавио у једном интервјуу крајем 2010. он је то рекао како би Тадић добио председничке изборе. Са друге стране, ако данас питате људе из Г17 шта се десило са 1000 евра, они ће вам шаљиво одговорити да се налазе у камену темељцу за руске инвестиције у НИС.

Са Слобиним говором – право у европски блок

Свакако највеће изненађење протеклих избора били су социјалисти, који су, водивши кампању емитовањем последњег Милошевићевог говора, па чак правећи и договор са радикалима о коалицији у Београду, на крају претрчали у табор ДС.

Колико су социјалисти били одлучни да у тај табор не уђу, барем док је трајала кампања, сведоче бројне њихове изјаве, па и ова коју је Дачић дао за Б92 у априлу 2008: „За нас је неприхватљива било каква парламентарна већина са било ким, значи, не само са Демократском странком, него са било ким другим у којима учествује странка Чедомира Јовановића или ЛДП, односно Ненада Чанка или Вука Драшковића... Тако да је практично немогуће правити парламентарну већину на тој страни”.

Шта се после десило – зна се...

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

Говорећи о изборној кампањи Ивица Дачић је 21. априла 2008. изјавио да „за СПС није примарно ко ће бити министар и директор, али има принципе”. На крају се та принципијелност углавном водила око тога како да му се обезбеди титула првог потпредседника Владе, која иначе није предвиђена уставом.

“Неоптерећеност” кадровима социјалисти су показали и недавно, када су први, пре свих странака (па и ДС-а која по снази то заслужује и може) истакли Ивицу Дачића за кандидата за премијера, а да при томе нису саопштили ни програм... (Жарко Обрадовић, 25. новембра, *Вечерње новости*)

Будућност младих

Једна од главних тема прошле кампање (а тако ће бити и са предстојећом) јесу млади. Шта су све младима обећавали?

Јован Кркобабић, лидер ПУПС-а, обећао је да ће први задатак коалиције СПС-ПУПС-ЈС у Скупштини Србије бити предлог за доношење закона којим би се пензије повећале за 50 одсто. Како тврди у бројним медијским иступима, после четири године у власти, од тога још није одустао, па му се барем може указати похвала на доследности у обећањима

У телефонском разговору са грађанима Шапца 25. априла 2008, Божидар Ђелић (који је до недавно био задужен за европске интеграције, а скоро се вратио препланулог лица из Казабланке) казао да ће једна од мера које ће та листа предузети бити одобравање кредита са каматом од један одсто током пет година за оне који желе да започну неки посао као и обезбеђивање 500 европских стипендија. Да очито ни тада, у време

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

кампање нису били сагласни око тога ни у самом ДС-у, сведочи изјава Константина Самофалова (посланика ДС-а) дата дан раније (24. априла 2008) у којој је најавио да ће, ако Демократска странка победи на изборима, бити обезбеђено 300 стипендија за најбоље европске факултете, као и 1.200 нових радних места за младе.

СПС је као један од примарних циљева навео побољшање живота младих, па је тако на дебати странака о политици према младима 25. априла 2008, представник СПС обећао да ће, ако социјалисти дођу на власт, од октобра све школарине бити снижене за 50 одсто, а као циљ те владе навео враћање бесплатног школства. Колико се то остварило показали су студенти који су неколико пута током протеклих година блокирали Београд тражећи, не толико бесплатно школство или ниже цене, колико, барем, да се школарине не подижу.

Тадашњи радикали и садашњи напреднаци

Када је реч о радикалима, једини значајнији сусрет са младима који су тадашњи радикали имали, десио се када је Александар Вучић у једном београдском кафићу „саслушао младе“.

Говорећи о изборној кампањи Ивица Дачић је 21. априла 2008. изјавио да „за СПС није примарно ко ће бити министар и директор, али има принципе“. На крају се та принципипелност углавном водила око тога како да му се обезбеди титула првог потпредседника Владе, која иначе није предвиђена уставом.

Тадашњим радикалима, чији је већи део прешао у данашњи СНС, главна тема на срцу било је Косово. Од става да ће га бранити оружјем (2007), преко тога да треба оштро реаговати (2008) одвојени део радикала окупљен око СНС данас је дошао до тога да ће, ако дође на власт, расписати референдум, па нека народ сам каже шта хоће.

Визионарски пројекти, инвестиције, инфраструктура...

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

ДС је на прошлим изборима као окосницу економске политике обећала велике инфраструктурне пројекте уз висок раст БДП. ДС је обећао годишње и пет милијарди евра страних инвестиција. Поређења ради, према подацима СИЕПА 2008. било је 2,24 милијарде долара инвестиција, 2009. 1,57 милијарди, а 2010. око милијарду долара, дакле, далеко мање од обећаних пет милијарди евра. Колико је ово обећање било нереално сведочи чињеница да је највише страних инвестиција било 2006. године - тада су износиле 4.387 милиона евра, дакле, за 600 милиона мање од тих епохалних пет милијарди годишње које је ДС обећао.

Листа окупљена око ДС-а је за прошле изборе најавила да, ако уђе у нову владу, јавна потрошња ће бити испод тадашње (која је износила око 46 одсто). Колико сада видимо, Србија је прешла ту црту од 46 одсто, а већ се помиње и да је плафон 60 одсто и да смо далеко од тога (читај, има још да трошимо до тог нивоа).

Италијански „Фијат“

Јуна 2009. потписан је уговор са Фијатом, а долазак „Фијатових“ добављача и покретање посла најављени су за 2010, а за јун 2011. требало је да се већ прозводи нови модел аутомобила. Како сада ствари стоје, „Застава“ склапа „фФијат пунто“, а нови модел ће да причека.

Нова радна места

И када је реч о броју запослених, ту су се странке „гађале“ цифрама, па је коалиција ДСС-НС обећавала 300.000 нових радних места, а ДС „само“ 250.000. Иначе, на председничким изборима 2008, Тадић је обећавао 500.000 нових радних места...У Србији је, како су показали подаци, Тадић „испунио обећање“ – на пола, од 2008. до 2010. око 250.000 људи изгубило је посао.

И шта сад?

Овде су изложена нека од главних обећања која су нам дата током протеклих избора, првенствено од оних странака које су чиниле језгро власти током претходне четири године. Сада следе нови избори, па, можда и није лоше што оно што је обећано 2008. није ни испуњено, јер сада не би ни било шта да се обећава на овим изборима.

Ипак, није добро што су нас тада правили слепцима и будалама, ма колико се и ми као гласачи и грађани, већином, нисмо много ни трудили да докажемо супротно. Ипак, за ове изборе је вероватније да неће толико и овако обећавати као 2008. Разлог лежи у томе што је и нашим политичарима јасно да нисмо битни (онолико колико се мислило), да нисмо вредни (онолико колико смо се ценили) па тако и да наставимо да се бусамо као лидери „у инат свима и упркос свему“ – никога то више и неинтересује. Да ли ће српски политичари то моћи и да прихвате, видећемо у предстојећим кампањским недељама и месецима. Међутим, велико је питање да ли ћемо ми као грађани успети да одолимо томе да нас „наши лидери“ направе идиотима и овај пут?!

На дебати странака о политици према младима 25. априла 2008, представник СПС је обећао да ће ако социјалисти дођу на власт од октобра све школарине бити снижене за 50 одсто, а као циљ те владе навео враћање бесплатног школства. Колико се то остварило показали су студенти који су неколико пута током протеклих година блокирали Београд.

Када је теле вредније од детета

У мору обећања и похвала у кампањи 2008. било је и неких заиста чудних. Можда најчуднија од свих похвала јесте она коју је у једном интервјуу изнео Слободан Милосављевић (који је био министар пољопривреде у Коштуничиној, а министар трговине у Цветковићевој влади, до њеног смањења) који се похвалио да се људи на селу више радују рођењу телета него детета, јер знају да ће одмах добити 150 евра подстицаја од државе за једно теле!?

Пише: Милан Динић
понедељак, 19 март 2012 08:06

Улазак Србије у Европу (по ко зна који пут)...

Једно од вечитих обећања која слушамо више од деценије јесте да ћемо ускоро ући у Европу. Познат је и случај да су Живковић и Лабус, љуљајући се на чамцу на једној од београдских река, проценили и да ће то да се деси тачно 7.7.2007.

Пошто то није био случај, убрзо се одустало од конкретних датума, али и даље се обећавају године.

Тако нам је председник Републике у разговору за "Блиц", априла 2005. поручио да је реално да уђемо 2012. Два месеца касније, у „Политици“ је изјавио да би то могла да буде 2013.

У изборној кампањи ДС је као циљ одредио да прва година мандата нове владе (дакле 2008. или почетак 2009) буде период када би требало да добијемо статус кандидата (који смо добили пре неки дан) а да се до краја мандата владе (дакле, до ових дана) окончају преговори о приступању.

Према проценама које нам сада стижу из ЕУ, преговоре ћемо, ако све буде у реду, окончати за пет до осам година, дакле 2017. или 2019.

Сличан (предизборни) оптимизам имао је и Млађан Динкић који је 13. марта 2008. изјавио да ће уколико на изборима победи ЗЕС, „Србија до краја мандата наредне владе бити чланица ЕУ“, а статус кандидата је очекивао до краја 2008. Додуше, свега три месеца касније, Динкић је мало спустио лопту, па је рекао да се нада да ће нова влада у прве две године обезбедити статус кандидата, а чланство у Унији није помињао...